

amtskommunal ejendomsværdiskat. Lovens § 2 bestemmer, at ejendomsværdiskatten påhviler personer, som ejer fast ejendom, beliggende her i landet. For personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark, omfatter skattepligten desuden ejendomme, som er beliggende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland.

Som nævnt i bemærkningerne til forslaget til loven om ejendomsværdiskatten, har denne skat i relation til dobbeltbeskatningsoverenskomsterne status som en partiel formueskat.

Ejendomsværdiskatten må altså anses for omfattet af den dansk-spansk dobbeltbeskatningsoverenskomst, således som denne overenskomst er ændret ved protokollen.

Hvis en person, der er hjemmehørende her i landet, ejer fast ejendom beliggende i Spanien, kan Spanien opkræve formueskat af værdien af ejendommen. Overenskomstens artikel 23, stk. 1, bestemmer nemlig, at formue bestående i fast ejendom kan beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende. Dette hindrer dog ikke, at Danmark også kan opkræve ejendomsværdiskat af den spanske ejendom. Hvis Spanien pålægger en person her i landet at betale en skat, der svarer til den danske ejendomsværdiskat af den pågældendes spanske ejendom, kan den spanske skat fradrages i den danske skat. Fradragsbeløbet kan dog ikke overstige den danske skat på den pågældende ejendom.

En person, der er hjemmehørende i Spanien og ejer fast ejendom beliggende her i landet, skal betale dansk ejendomsværdiskat af værdien af ejendommen. Denne beskatning er som nævnt i overensstemmelse med overenskomstens artikel 23.

Protokollens punkt 2

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 3 (almindelige definitioner) formuleres efter OECD-modellen. Det medfører især, at definitionen af international trafik svarer til den almindeligt accepterede definition. Endvidere ændres stk. 2, så det præciseres, at når en stat anvender et udtryk i overenskomsten, der ikke er defineret i denne, skal udtrykket fortolkes i overensstemmelse med statens egen lovgivning på det tidspunkt, hvor udtrykket anvendes (og ikke efter statens lovgivning ved indgåelsen af overenskomsten).

Protokollens punkt 3

Den nuværende overenskomsts artikel 9 (indbyrdes afhængige foretagender) svarer til OECD-modellens artikel 9, stk. 1, hvorimod stk. 2 fra OECD-modellens artikel 9 mangler. Efter protokollens punkt 3 bliver ar-

tikel 9 formuleret, så den stort set svarer til OECD-modellen.

Artikel 9 omhandler det såkaldte armslængde-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Hvis et foretagende i den ene stat handler med et forbundet foretagende i den anden stat på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan hver af staterne foretage en regulering af indkomsten og dermed beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes til det beløb, som den ville have været ved handel på almindelige markedsmæssige vilkår.

Protokollen indsætter stk. 2 fra OECD-modellens artikel 9, således at den anden stat skal foretage en modsat rettet regulering af fortjenesten for foretagendet i denne stat - som følge af, at fortjenesten for foretagendet i den førstnævnte stat er blevet reguleret. Det er dog tilføjet, at det kun skal ske, hvis den anden stat er enig i reguleringen i den første stat.

Protokollens punkt 4

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 10 (udbytter) formuleres, så den svarer til EU's moder/datterselskabsdirektiv. Efter stk. 1 kan aktieudbytte beskattes i modtagerens bopælsstat. Efter stk. 2 kan udbyttet dog også beskattes i den stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende (kildestaten), men højst med 15 pct. af udbyttets bruttobeløb. Kildestaten skal udlade beskatning under betingelserne i kildestatens lovgivning til gennemførelse af EU's moder/datterselskabsdirektiv.

Resten af artikel 10 formuleres stort set efter OECD-modellen.

I stk. 3 er udtrykket »udbytte« ved anvendelsen af artikel 10 defineret som indkomst af aktier eller andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet den samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til skattelovgivningen i den stat, hvor det udlodende selskab er hjemmehørende.

Stk. 4 angår det tilfælde, hvor et selskab i den ene stat modtager udbytter fra den anden stat (kildestaten), og disse udbytter indgår i et fast driftssted eller et fast sted, som selskabet har i kildestaten, fordi den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbytterne, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller fast sted. I så fald kan kildestaten beskatte udbytterne som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv.

Stk. 5 har et forbud mod, at en stat beskatter udbytter, der udloddes af et selskab i den anden stat med henvisning til, at hovedparten af indkomsten eller fortjenesten er opstået i den førstnævnte stat. Dette gæl-